

infektionen ikke vilde blive foretaget tilstrækkelig grundig, eller at den vilde blive overordentlig byrdefuld. Man behøver blot at se hen til de Beskrivelser, man har faaet, fra Steder, hvor en saadan Desinfektion er gaaet for sig, saasom Italien og Spanien. Det forekommer mig derfor at være det Fornuftigste at bestemme, at de omhandlede Ting ikke maa indføres i Landet. Det dreier sig jo ikke om meget værdifulde Gjenstande; de Reisende maa finde sig i at lade dem blive udenfor Riget, idet de saa enten, naar de rejse tilbage, kunne tage deres Gods med sig igjen, eller senere, naar Faren for Kolera er overstaaet, indføre dem i Landet. — Sidste Paragraf indeholder Straffebestemmelser for Overtrædelser af Loven og Forskrifter om Sagernes Følgning. Disse Bestemmelser ere ganske i Overensstemmelse med, hvad Loven af 2den Juli 1880 foreskriver. Naar man læser Paragrafen igjennem, paatrænger sig ganske den samme Tanke, som den Gang man behandlede Lovforslaget i 1880, nemlig om det ikke var det Heldigste, at disse Sager bleve behandlede som Politisager. Jeg skal imidlertid bringe i Erindring, at den Gang man behandlede hint Lovforslag, var dette Spørgsmaal ogsaa fremme. Det Udvalg, som Landsstinget den Gang nedsatte, henlede Opmærksomheden paa, om der ikke var Grund til at foreskrive Politiretsfølgning for disse Sager. Imidlertid fandt Udvalget sig den Gang ikke foranlediget til at stille noget Forslag desangaaende, ligesom heller ikke noget af Thingets Medlemmer. Der vil derfor være saa meget mindre Grund til nu at gjøre det.

Broberg: Det maa vistnok fuldstændig billiges, at den høitærede Justitsminister, saaledes som Forholdene være, foranledigede Udstedelse af en midlertidig Lov om Foranstaltninger mod den asiatiske Kolera af 12te September; ja, jeg vil gaa saa vidt, at jeg vil sige, at jeg vilde betragte det som uforvarsligt, hvis han ikke havde gjort det. Deri er jeg altsaa fuldstændig enig med ham; der er imidlertid Noget, hvad det Formelle angaar, hvor jeg beklager, at jeg ikke kan være fuldstændig enig med ham. Han yttrede nemlig ved Fremlæggelsen, at dette Lovforslag som en midlertidig Lov efter Grundlovens § 25 skulde fremlægges til Sanktion af Thingene, og han udtalte fremdeles, at han mente, at dette skete Fyldest ved Fremlæggelse af dette Lovforslag, idet det indeholdt hele det oprindelige Lovforslag af 12te September. Mig forekommer det imidlertid dog, at det Spørgsmaal kunde være nogen Tvivl underkastet, alene naar man ser hen til Overkriften.

Overkriften paa den midlertidige Lov lød paa „Midlertidig Lov“ o. s. v.; dette derimod lyder paa „Forslag til Lov“; og vist er det dog, at om end dette Lovforslag indeholder Alt, hvad Loven af 12te September indeholder, indeholder det tillige en hel Del mere, saa at det stiller sig for mig som en ny Lov. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal. Efter min Anskuelse vilde det have været heldigere, om man havde taget fat paa denne Sag paa anden Maade. Jeg tror, det kunde være sket lige saa hurtigt, hvis den høitærede Minister havde fremlagt baade den gamle og den nye Lov paa en Gang, eller f. Ex. til den gamle midlertidige Lov stillet det nye Lovforslag som Ændringsforslag.

Denne Bemærkning skal naturligvis ikke paa nogen Maade afholde mig fra at omtale det foreliggende Lovforslag lidt nærmere. Jeg kan da ikke sige Andet, end at de Bestemmelser, der indeholdes deri, i det Hele taget ere hensigtsmæssige. Derimod maa jeg gjøre den Bemærkning, at jeg tror ganske vist, det er nødvendigt, at der sker en Omredaktion paa forskjellige Steder, idet jeg meget beklager, at Loven flere Steder, efter mit Skøn i det Mindste, ikke er affattet med tilbørligt Hensyn netop til de Mennesker, der nærmest skulle beskyttes sig dermed, nemlig Skibsførere, Karantænebetjente, Mæglere o. s. v.; for dem maa der skrives paa en lidt anden Maade, end jeg tror, der er skrevet her, naar det klart og tydeligt skal forstaaes. Jeg skal bl. A. udhæve særlig § 8; jeg tror, at den er særlig uheldig og utydelig affattet. Efter at have studeret noget derpaa, er jeg kommet til det Resultat og ønskede det gjerne bekræftet af den høitærede Justitsminister, at Meningen dermed er den, at, naar Skibe komme til en dansk Havn fra et Land eller et Sted, der ikke endnu efter denne Lov vil være underkastet Karantæne, og der om Bord paa disse Skibe findes Syge eller Døde, at da disse Skibe skulle behandles aldeles som de, der komme fra kolerasmittede og under Karantænebestemmelserne hørende Lande. Underledes har jeg ikke kunnet forstaa det, og i saa Fald finder jeg det fuldstændig hensigtsmæssigt. Men der er dog Noget, der har stødt mig, og det er Slutningsordene i denne Paragraf, som jeg netop tror kunne give Anledning til særlig Misforstaaelse. Der staar nemlig: „med Hensyn til hvilke der er Grund til Mistanke om, at Sygdommen er eller var asiatisk Kolera“. Naar en Skibsfører læser denne Paragraf igjennem, kan han let komme til at tro, at det er han, som skal bestemme, om der er nogen Mistanke til Stede om Sygdommen er eller var